

DGCC

Golfvereniging De Drentsche

ZEIJDE LINKS

Uitgave sept 2024/3
Jaargang 21

MEUBEL
STOFFEERders

DIJKEMA

SCHUIMRUBBER
SPECIALISTEN

Het Bidfood Gevoel

Bidfood, dé online groothandel voor foodprofessionals

Een groothandel die de hele foodwereld dichtbij brengt. Van de mooiste versproducten tot alles wat nodig is om te bereiden en te serveren. Met de inspiratie en aandacht die het verdient. Alles om foodprofessionals succesvoller te maken met het beste eten en drinken.

Bidfood Waar professionals elkaar vinden

bidfood.nl

Colofon

Redactieadres
Ten Oeverstraat 13
9489 ZH Zeijerveen

E-mail
mediacie@dedrentsche.nl

Redactie
Eric Afman
Jeroen Bosman
Ingeborg van den Broek
Koen Hazekamp
Joke van der Ven

Vormgeving
Eric Afman

Coverfoto
Ingeborg van den Broek

Ontwerp cover en kopjes
Bert Blanke

Drukwerk
Zalsman Groningen BV

Secretariaat
Tel. 0592 379 680
www.dgcc.nl

ZeijdeLinks
is een uitgave van
Golfvereniging De Drentsche
i.s.m.
Drentsche Golf & Country Club

*De redactie is niet verantwoordelijk voor
de inhoudelijke bijdragen van leden*

Wat een drive is er toch op onze club! Een 83-jarige mag zich dit jaar de beste golfende grootvader van Nederland noemen, ons redactielid Ingeborg vertegenwoordigde Nederland op de World Military Championship in Zimbabwe, en het Jeugdteam promoveert naar de Hoofdklasse! Dan is er ook nog de veertienjarige Indra, die mee mocht doen aan de Dutch Ladies Open 2024 en de vijftienjarige Pippa die zich het 'gewaagde' vak van ballenraper eigen maakt. Ook leren we Els Koning kennen, die met 29 pleegbroertjes en -zusjes weet hoe de sociale hazen lopen, maar nu vooral ook zelf scoort. Deze ZeijdeLinks biedt opnieuw een prachtig inkijkje in wat er op en rondom onze baan gebeurt. Met als verrassing een kleine Dr. Putter-puzzel, als opwarmertje voor de grote Kerstpuzzel.

In deze editie ook de vraag: Waar leg je de hark nadat je bal in de bunker is gekomen? In or out, that's the question. Ook de Koning stelt zich de vraag: Wie is de beste partner voor mijn huwbare lastige dochter? Bert O. Luci, de wisselende alias van de Airshots komt tot een bijzondere keuze. In het zonnetje ook de gastheren en gastvrouw van de baan: de marshals. Ze komen alle twaalf stuk voor stuk aan het woord met hun bijzondere en soms hilarische verhalen. En wie o wie heeft de vernieling van de schuilhut op Wit 7 op zijn geweten?

Voor de competitieve golfers onder ons worden de nieuwe ontwikkelingen in de competitie van 2025 door de NGF nog eens haarfijn toegelicht en de notoire golfers kunnen in het Regel & Handicap artikel hun hart ophalen met de laatste nieuwtjes en feitjes. Baancommissaris Ger Abbring praat ons bij, ook over de komende ontwikkelingen.

Kortom: met deze ZeijdeLinks op schoot, op het tablet, PC of laptop, ligt er weer een Drentsche golfwereld voor u open. Wij genoten van het schrijven en samenstellen, u van het lezen hopen wij.

Kopij

De volgende ZeijdeLinks zal in december 2024 verschijnen. Uw kopij graag **uiterlijk 20 november** in de mailbox van mediacie@dedrentsche.nl.

Van het bestuur

In het vorige nummer heeft collega-bestuurder Rijkswessel een mooie bijdrage geleverd met als thema de diverse aspecten van het golfspel: fysiek, mentaal, sociaal etc. Al lezende gingen mijn gedachten terug naar mijn eigen golfcarrière van de afgelopen ruim 20 jaar en hoe het mij is vergaan.

Ik ben gestart met golf toen de golfbaan in Zeijen openging: op kantoor gaf ik aan dat ik mij 'opofferde' om te gaan golfen en lid te worden van de BusinessClub. Vol goede moed ging ik op les in een groepje van 6. Ik had wel eens meegedaan aan een clinic en ik ging ervan uit dat met een paar lessen ik aardig kon golfen. Temeer omdat ik wel goed kon voetballen en voetballers in het algemeen snel het golfspel onder de knie krijgen. Dat viel dus nogal tegen bij mij! Op de een of andere manier had (en heb) ik het idee dat hoe verder ik moet slaan ik de bijbehorende club ook extra vaart moet meegeven en stevig moet vasthouden. In het begin lukte dit ook een beetje maar ik bleef ploeteren op de 9 holes-baan: veel ballen en zweetdruppels hier verspeeld.

Op een gegeven moment kwam ik bij Bob terecht die mij eerst een ijzer 9 gaf. Ik maakte een redelijke slag, en daarna gaf hij mij een ijzer 5: ik ging er eens goed voor staan. Voordat ik ging slaan vroeg Bob wat ik van plan was, gelet op mijn agressieve stand! Het was een heel goede tip van Bob maar Jan is ook wel wat eigenwijs en wil het graag goed doen. Niet perse een winnaarsmentaliteit maar wel goed willen presteren. En bij voetballen hield ik niet van trainen, bij golf ook niet zo. Dus na een paar jaar kwam ik tot de conclusie dat golf geen spel voor mij was en ik stopte een paar maanden. Maar mijn sterrenbeeld is ram: doorzetten, niet opgeven. En tot tevredenheid van mijn maatjes Eesge en Vincent ging ik weer spelen. En langzamerhand ging het wat beter maar met regelmatig een dip en wederom een keer tijdelijk een stop ingelast. En natuurlijk weer begonnen. Want het samen lopen is wel heel gezellig: je leert elkaar heel goed kennen en we bespraken van alles en nog wat: kinderen,

Jan Uittenbroek

kleinkinderen, politiek, voetbal etc. etc.

Dan komt een ander sociaal aspect: toen ik eind 2013 stopte met werken, ben ik in 2014 direct gaan spelen op de seniorenochtend: wat is er mooier dan om op maandagmorgen in aangenaam gezelschap een onderlinge competitie te spelen! Maar ik kreeg eerst een wijze les van mijn echtgenote Marion: 'Ik vind het prima als je stopt met werken, maar je moet je niet de hele dag met mij bemoeien. Ga maar lekker golfen maar onder één voorwaarde: je mag niet chagrijnig thuiskomen!' Dat heeft gewerkt: ik word niet meer boos in de baan, hoogstens wat verdrietig bij een slechte slag.

In 2016 kwam mijn echtgenote te overlijden. Golf was wel het laatste waar ik toen aan moest denken. Mijn golfmaatjes Eesge en Vincent hebben mij na enkele maanden weer naar de golfbaan gekregen en tot op de dag van vandaag ben ik hen hier dankbaar voor. Ik kwam weer onder de mensen en langzamerhand vind je weer wat vreugde in het leven. Ik ging ook bij de herenmiddag spelen en op donderdag ontstond er een vast groepje eters. Super gezellig!

Mijn golfspel ging langzaam vooruit met gelukkig meer ups dan downs, wel af en toe lessen als ik het weer kwijt was. De pro's waren soms in vertwijfeling: 'Je moet gewoon slaan,' riep Sven een keer, 'niet te veel nadenken....' De jaren kabbelen voort en ik maakte promotie van de seniorencommissie naar het bestuur. En dit jaar ben ik zelfs competitie gaan spelen, een overwinning op mijzelf! Ik kom dan ook tot de conclusie dat het golfspel de enige sport is waar je je op oudere leeftijd je nog steeds kan verbeteren.

Maar buiten alle fysieke, mentale en sociale aspecten heb je soms de hulp van boven nodig: op 23 juni 2023, tijdens een rondje met mijn maatjes, sloeg ik op mijn niet favoriete hole Wit 5 met mijn niet favoriete club houten 7 een hole-in-one: mijn echtgenote keek van boven glimlachend toe, het was haar geboortedag...

Regel en Handicap COMMISSIE

Eric Afman

In het vorige nummer hebben we het uitgebreid gehad over local rules. Het was wat dat betreft best een interessante zomer, met alle werkzaamheden en daarom de tijdelijke green op Wit 6. Hoeveel paaltjes, welke kleur moeten ze hebben en waar moeten ze staan, zijn vragen die we binnen de R&H-commissie uitgebreid hebben gesteld en beantwoord, en opnieuw gesteld en beantwoord. Hopelijk kon iedereen ermee uit de voeten.

Voor de uitvoering hebben we overleg met onze baancommissaris, die luistert naar de naam Ger Abbring. Samen met Maarten Hoekstra is hij regelmatig op de baan te vinden om paaltjes en andere zaken te controleren en te corrigeren. Naast Wit 6 hebben we de afgelopen tijd ook andere zaken in de baan besproken, zoals de zichtbaarheid van rode paaltjes langs de holes en het markeren van de grens van de hindernis op de eilandgreen van Geel 8. Ger: 'De rode punaises die de afgelopen jaren die grens aangaven, waren volledig verdwenen in de aarde onder gras, ik kon er nog slechts eentje terugvinden. Ik heb toen na onderzoek op internet een alternatief bedacht in overleg met Joop Onnekink: rode nylon borsteltjes die je in de grond kunt schroeven. Paul Kamstra vond dit ook een nette oplossing en dus werden ze besteld. De

greenkeepers maaien er niet overheen, ze staan in de rough en er wordt met bosmaaiers of strimmers omheen gemaaid. Er staan er een stuk of tien rondom de green.

Terug naar Wit, hoe gaat het met hole 7?

'Daar ben ik van de week met Martin Kanninga, Bart Sniijders en Joop Onnekink wezen kijken. We hebben gezamenlijk beoordeeld waar no-play zones moesten komen. Daar staan nu blauwe paaltjes met een groene kop, met een touw ertussen en een aanduiding dat dit no-play zones zijn.' Op het moment dat we op hole 7 staan te praten, komen er spelers voorbij die twee ballen in de zones slaan. Heel correct laten ze de ballen liggen en droppen een nieuwe bal in de dropping zone.

Je moet veel overleggen. Hoe gaat de samenwerking?

'Ik heb regelmatig contact met de DG&CC, de greenkeepers, de R&H-commissie en de leden en dat gaat naar volle tevredenheid. Het leuke is ook dat we veel positieve reacties over de baan horen, van zowel leden als greenfeespelers. Jan Willem vroeg of we met een aantal vrijwilligers mee wilden helpen om bepaalde stukken van de nieuwe gedeelten op Wit 7 en 8 in te zaaien met heide, daar gaan we binnenkort mee aan de slag. Ook werd ik door een lid gevraagd of we de afvalbak met ballenwasser op Rood 3 van de 52 tee meer naar het begin van de hole konden verplaatsen zodat iedereen er tijdens het golfen langs komt. Dit heb ik even overlegd met Martin Kanninga, hij vond dit een goed idee en ging ermee akkoord. Dus dat zal binnenkort gebeuren. En als de nieuwe tee box op Wit 8 in gebruik wordt genomen, zullen we daar de rode paaltjes meer naar rechts verplaatsen. Nog een belangrijk punt op de agenda: de Tulip Golf Challenge die in oktober weer van start gaat, daarvoor zullen Maarten Hoekstra en ik nog eens de hele baan inspecteren waarna we voorafgaand aan de wedstrijd ook nog eens met mensen van de NGF een inspectieronde uitvoeren. Kortom: er is altijd wel iets te doen in de baan, inclusief de Par 3.'

Van de jeugd

Ingeborg van den Broek en Indra Themmen

Zeijdelinks Team Kampioen en Promoveert naar Hoofdklasse!

In de vorige editie van de ZeijdeLinks vertelden we al over het succes van ons team tijdens de eerste twee competitiedagen. Nu is er fantastisch nieuws: op de derde en laatste speeldag is het team kampioen geworden, wat hen een welverdiende promotie naar de hoofdklasse 18 holes heeft opgeleverd!

Tijdens de eerste twee dagen stond het team fier bovenaan en ook al eindigden ze de laatste dag op de tweede plaats, hun prestaties waren voldoende om het kampioenschap veilig te stellen. Een geweldige prestatie die absoluut een moment van viering verdiende. Het bestuur zette het kampioensteam in het zonnetje na een van de Jeugdkei-wedstrijden. Ria Schaafsma, die jeugd in haar portefeuille heeft, sprak de kampioenen persoonlijk toe en deelde nuttige presentjes uit: een paraplu voor regenachtige dagen en een pet voor zonnige wedstrijden. Uiteraard mochten ook de welverdiende medailles niet ontbreken.

Als Jeugdcommissie waarden we het enorm dat het bestuur betrokken is bij de successen van onze jeugd. Deze erkenning is niet alleen een mooie opsteker voor de jeugd, maar ook voor de jeugdcommissie om met volle energie door te gaan!

Gefeliciteerd kampioenen!

De Dutch Ladies Open 2024 Door Indra Themmen

Op 17 juli mocht ik naar de Pro-Am op de Hilversumse Golfbaan. Ik kreeg hiervoor een uitnodiging van de NGF na deelname aan een Girls Day.

Na een lange rit kwamen we aan bij de parkeerplaats, of nou ja, eigenlijk het fietspad vóór de parkeerplaats. Later zag ik dat ook de Pro's hier moesten parkeren (ik dacht dat zij een VIP spot hadden of zo). We werden ontvangen bij een soort tentje, waar je een paar tees en een handdoek kreeg. Na even kort rondkijken liepen we naar de afgesproken plek, waar we meer informatie kregen en het schema voor de dag. Vervolgens liepen we met de

hele groep naar de persconferentie. Daar zaten negen Pro's klaar, waaronder Anne van Dam! Er werden vragen gesteld zoals: 'Hoe ver sla je met je driver?' of 'Wat is je lievelingseten?'

Na de persconferentie werd een van ons uitgekozen om samen met Anne van Dam de openingsslag te maken. Hierna werden de groepen ingedeeld. Ik werd samen met nog een meisje gekoppeld aan April Agurasaranee. Zij is uiteindelijk op de derde plaats geëindigd.

Na het inslaan gingen we de baan op en liepen we negen holes samen. Het was erg gezellig. We praatten wel in het Engels, maar hebben April ook nog wat Nederlandse cultuur meegegeven zoals een demonstratie van 'naar links... naar rechts!' April speelde om de baan nog beter te kunnen bestuderen met haar caddie. Ze speelde erg gefocust en besprak alles met haar caddie, die de bijzonderheden noteerde voor de beste slag. Het was een hele mooie, leerzame ervaring om van dichtbij te mogen zien hoe een professional zich voorbereidt op een wedstrijd. Ook mijn andere flightgenoot was erg aardig en gezellig om mee te spelen.

Tot slot sloten we met z'n allen af met poffertjes en daarna was de prijsuitreiking. Helaas zaten wij niet in de prijzen, maar stond mijn handdoek, die ik aan het begin had gekregen, nu wel vol met handtekeningen van verschillende Pro's! Het was een super dag en ik zou er heel graag nog wel eens heen willen.

Martin Weeda Landelijk Kampioen Old Grand-Dad

Joke van der Ven

Op maandag 12 augustus 2024 wist Martin Weeda de landelijke finale van de Old Grand-Dad te winnen. Het was een loeihete dag. Code geel werd gegeven terwijl de thermometer die dag opliep tot bijna 34 graden. Desalniettemin gaven 90 grootvaders, overgebleven na wedstrijden van de ruim 6000 donateurs, verdeeld over 120 verenigingen, acte de présence op de Amsterdamse Golfclub bij Spaarnwoude.

Martin (WHS 27.8 en 83 jaar) blijft in de loop der jaren al een aantal keren als tweede te zijn geëindigd, maar op maandag 12 augustus doorbrak hij die reeks en werd hij voor het eerst winnaar met 43 Stablefordpunten. Een jaar lang mag hij de titel 'Beste Golfende Grootvader' met verve dragen.

De greenfee-opbrengst van die dag werd aan een goed doel, jongeren met een beperking, geschonken.

Grootvaders die meer over de Old Grand-Dad willen weten, zie www.oldgranddad.nl, een zeer informatieve website over het goede doel van de Stichting OGD.

De bunkerhark en 'waar laat je die nou eigenlijk!?'

Jeroen Bosman

Toen deze vraag kwam tijdens een van onze laatste overleggen van de MediaCie, dacht ik: 'Ja, dat is een interessante!'

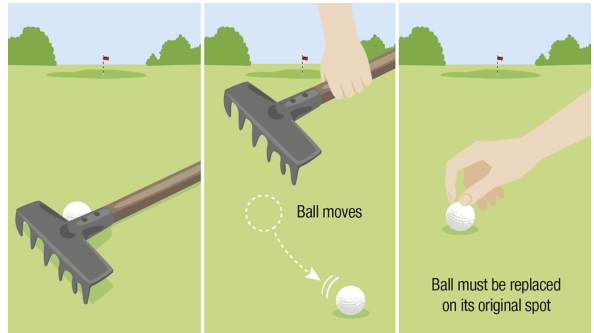
Het is zeker niet de bedoeling om met dit stukje een verregaande discussie te starten hierover, maar het is toch goed om er over na te denken.

Op het internet vond ik vrij snel een aantal artikelen, maar een echt antwoord kwam er eigenlijk niet. Er staat wel een ontnuchterend artikel op golf.nl. Dit dateert van 2022 en stelt: 'Waar de bunkerhark geplaatst moet worden, is niet in de regels vastgelegd. De keuze is aan de clubs en banen.' In 'The Rules of Golf' wordt ook slechts een advies gegeven. Onder de kop 'Position of rakes' valt te lezen: 'There is not a perfect answer for the position of rakes and it is a matter for each committee to decide whether it has rakes placed in or out of bunkers.' Vrij vertaald: 'Er is geen perfect antwoord op de vraag wat de ideale positie van de bunkerhark is en het is aan elke commissie om te beslissen of de harken in of buiten de bunkers worden geplaatst.'

Op de website van de USGA (<https://www.usga.org/>) kwam ik een stukje tegen wat begint met een foto van een hark in een bunker met een tekst die iets verder gaat: 'There may not be a rule about where to put rakes on a golf course, but some places are certainly better than others.' Er zijn dus wel degelijk plekken die beter zijn dan andere om de hark neer te leggen.

Als de local rules van de baan waar je speelt dus eventueel bepalen waar je de bunkerhark geacht wordt te laten dan is het logisch om op de website van je club te kijken. Op de website van de DG&CC (<https://dgcc.nl/golfbaan/local-rules>) staat hier echter niets over. Tja, wat moeten we daar nou mee? We speuren verder.

Als we het de greenkeepers vragen -en dit vond ik ook op verschillende plekken op het internet terug- dan willen zij graag dat we de hark in de bunker terugleggen. Dit maakt het eenvoudiger voor ze daar ze dan niet van de maaier hoeven te stappen als zij rond de bunker aan het maaien zijn. Dit laatste klinkt ook logisch, maar echt conclusies trekken, blijft nog steeds lastig omdat het beleid van bijna alle golfbanen onduidelijk is.

Laten we dan zonder conclusies te trekken in ieder geval maar de voor de hand liggende gebruiken benoemen. Leg de bunkerhark in ieder geval met de tanden naar beneden. Leg de hark met de steel in de speelrichting (in de lijn van de tee naar de hole dus) maar uiteraard niet in de directe speellijn. Plaats de hark aan de lage kant van de bunker. Hiermee stimuleren we elkaar de bunker aan de lage kant te betreden en te verlaten en als golfer word je geacht dit ook zo te doen. Op deze manier zorgen we er tevens voor dat de hoge kant van de bunker, die vaak droger en kwetsbaarder is, niet beschadigd wordt. Een bunkerhark is overigens een los obstakel en een los obstakel mag overal verwijderd worden, ook in een bunker. Als je bal hierbij beweegt, moet de bal worden teruggeplaatst.

En dan nog dit -en dit is niet voor iedereen vanzelfsprekend, 'wie de golfschoen past, trekke hem aan'- hark de bunker altijd aan als je deze hebt betreden.

Hoe heurt het? Zo? Zo? Of zo?

Met het oog op de natuur

Vernieling bij schuilhuisje op Wit 7?

Dat is natuurlijk even schrikken wanneer je de kop van dit artikel ziet.

Zouden er weer ondeugende jongelui zijn geweest, die weer iets gedaan hebben met het mooie schuilhuisje?

Ja, de goede lezer ziet een vraagteken. Het is niet helemaal zeker voor de schrijver van dit artikeltje, want het kan ook maar zo zijn dat een bezorgde greenkeeper het op zijn 'geweten' heeft.

Wat is het geval? Op een maandagmorgen (13 mei), moest onze flight wachten op onze voorgaande (niet te verwarren met voortgaande) flight tijdens de seniorenmaandag. Ik nam daarom even plaats in het schuilhuisje en trof daar wat heen en weer vliegende wespen aan. Als oud entomoloog en dus altijd belangstelling voor ook deze zesvoeters, zag ik dat ze steeds neerstreken in hetzelfde hoekje in de schuilhut.

Veertien dagen later moest ik uiteraard weer even in het huisje kijken of die wespen daar nog steeds actief waren. En ja hoor, ze hadden inmiddels al een aardig klein nestje gebouwd en het was een behoorlijke activiteit van heen en weer vliegende wespen. Op maandag 24 juni was het wespennest al aardig groot geworden (zie foto's). Weer een paar maandagen later bleek het nest verwijderd. Ik neem aan dat het in dit geval geen kwajongens (of-meisjes) zijn geweest, maar onze greenkeepers, wellicht gewaarschuld door een angstige golfer.

Moeten we een wespennest verwijderen en/of de wespen doden? Het hangt er uiteraard vanaf, waar een nest zich bevindt in of rondom uw woning? Nou ik zou het wel weten: 'liever kwijt dan rijk.' Bevindt het nest zich ergens in de natuur, dan zou ik als entomoloog zeggen: 'Gewoon laten zitten,' want het zijn op zich nuttige beestjes. In het voorjaar vangen en doden ze vliegen, muggen en dazen om zichzelf maar vooral de koningin in het nest en wat later ook de larven te voorzien van eiwitrijk voedsel.

De levenscyclus van de wesp start in het vroege voorjaar wanneer de overwinterende koningin begint met het maken van het nest en de eerste eitjes legt. Deze eitjes komen na zeven tot tien dagen uit en de larven verpoppen zodat na veertien dagen de eerste wespen

verschijnen. Dit zijn onvruchtbare vrouwtjes, de zogenaamde werksters, die vanaf dat moment bezig zijn met het nest verder uitbouwen en het zoeken/verzamelen van voedsel voor de larven in het steeds groter wordende nest. Een andere activiteit is tevens het verdedigen van het nest. De koningin legt ook speciale eitjes, waaruit weer koninginnen ontstaan. De koningin gaat door met het leggen van eitjes en dan ontstaan uit onbevuchte eitjes ook mannelijke wespen. De larven van de mannelijke individuen verpoppen in augustus en de mannetjes komen vanaf midden augustus tevoorschijn en paren vervolgens met de nieuwe koninginnen. Helaas maar waar, dan hebben de mannetjes hun schone taak volbracht en is het met ze gedaan... ze sterven een mooie dood. (Wat zou Pieter Omtzigt hiervan vinden?)

Een volwassen wesp leeft slechts twee tot drie weken, wellicht sterven de meesten aan uitputting en gebrek aan eigen voedsel, hun schone taak is immer het grootbrengen/voeden van de larven die in het nest zitten. De koningin kan echter één jaar oud worden, zij het dat veel jonge, bevruchte koninginnen de winter ook niet doorkomen. Koninginnen proberen op een beschutte plaats in winterslaap te gaan en zo de winter door te komen tot het vroege voorjaar. Een nieuw begin zal dan weer moeten starten, echter nooit op de plaats waar het oude nest zich bevindt, dus ware het misschien beter om het oude nest toch te laten zitten, zodat ieder 'Drentsche golfer' het prachtige bouwwerk had kunnen bewonderen en op die plaats dus geen last meer te hebben van wespen. Maar ja, wat te doen wanneer je als greenkeeper benaderd wordt door een golfer die misschien geprikt en dus 'gestoken' naar je toekomt met de mededeling dat er zeer gevaarlijke beesten op Wit 7 zitten.

Tja, als deze verantwoordelijke taak op je schouders rust. Wat doe je dan?

Zilveren Ganzenveer

Koen Hazekamp en Eric Afman

Namens de Mediacommissie van onze vereniging mochten Eric Afman en ik dit jaar meedoen aan de Zilveren Ganzenveer. Het toneel was Golf De Gulbergen in Mierlo. Gegeven, het was een zware dag door het lange reizen, maar het bleek - om meerdere redenen - volledig de moeite waard te zijn.

De eerste reden was de wedstrijd zelf. Het is best een mooie geste dat er juist voor mensen die voor hun golfvereniging schrijven al sinds 1977 een wedstrijd bestaat. De geestelijk moeder, Carla Schmitz-Blind, was zich ervan bewust dat ze met de *Zilveren Ganzenveer* een bijzondere doelgroep aansprak. Zij schreef in 1977 in het maandblad Golf dat een illustre gezelschap bijeen was gekomen op Golfclub Toxandria. Alle genodigden hadden zich namelijk 'geroepen [gevoeld] om dat te doen waar de meesten met een boog omheen lopen: schrijven voor het clubblad.'

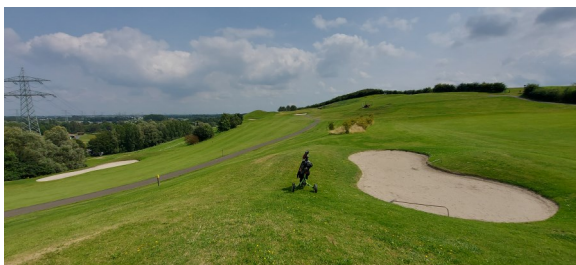

De eerste op Golfclub Toxandria, de 46e dus op Golf De Gulbergen. Een 27 holes-baan gelegen op en nabij een voormalige vuilnisstortplaats van de Metropoolregio Eindhoven. We zijn al een goede twee uur onderweg als we iets voor tien het terrein met het clubhuis en de Sprookjes- en Libellenbaan oprijden. De Old Course, een beboste lus die zich om de Vamweg heen krult, ligt aan de tegenovergestelde voet van de berg en zullen we vandaag niet spelen.

Voor we ons mengen tussen alle redacteurs en vormgevers, lopen we nog even langs de receptie. Aldaar reken ik mijn Handicart af en betaalt Eric een logoballetje. Zo. Dat is nog een golfbaan afgestreept in zijn quest om alle golfbanen in Nederland gespeeld te hebben - reden twee van ons bezoek. In het restaurant worden we heel hartelijk ontvangen met een kop koffie en een uitleg van de spelvorm.

Tussen het koffieleuten en het luisteren door leggen we een aantal ZeijdeLinks op de leestafel. Die tafel is misschien nog wel het meest veranderd sinds dat eerste toernooi op Golfclub Toxandria, denk ik even. Want was de leestafel ooit een wild palet van boekjes in verschillende vormen en/of kleuren, dit jaar ligt de ZeijdeLinks er relatief eenzaam bij. In de regel winnen papieren clubbladen het namelijk niet van de

digitalisering. Zo staat ook het werk van onze flightgenoten op de tocht. Tot voor kort maakten zij jaarlijks een glossy waarin interviews en baan- en natuurfoto's domineerden, maar sinds de beëdiging van een nieuw bestuur is er een andere wind gaan waaien en staat ook (de vorm van) het blad ter discussie. Een van hen zweert stellig te stoppen als het blad naar de ether verkast. Eric en ik knikken uit solidariteit, maar eigenlijk ook wel instemmend.

Snel terug naar de wedstrijd. Beide teams beginnen wat stroefjes aan de ronde, maar toch vinden we gauw ons ritme op de Libellenbaan. Na de turn tillen we ons spel letterlijk en figuurlijk naar hogere hoogtes. De Sprookjesbaan ligt afwisselend op en aan de voet van de oude vuilnisberg en voelt als spelen op een Alpenweide. Een wirwar aan paden leidt ons steeds weer naar een nieuw, spannend tafereel. Van heftig op- en aflopende fairways tot indrukwekkende vergezichten. Maar het absolute hoogtepunt? Hole 4, een par 3 van 200 meter, waarbij de

vlag zich 60 meter onder ons bevindt. Vijf en half uur aan cardio later keren we terug naar het clubhuis, waar de avond met een barbecue besloten wordt. De Drentsche eindigt uiteindelijk op een gedeeld derde plaats en neemt ook nog eens de eerste prijs voor de triviaquiz mee naar huis. Maar de grootste overwinning is toch echt voor de gedrukte ZeijdeLinks, want de helft van de meegebrachte exemplaren heeft gedurende de dag een nieuw thuis gevonden. Zichtbaarheid is en blijft een groot argument voor gedrukte clubbladen. Vol herinneringen stappen we weer in de auto, want de ervaring, de mensen, het uitzicht en de ronde waren *ahem* een waar sprookje.

In dit verslag wordt informatie gebruikt uit het artikel 'De geschiedenis van de Zilveren Ganzenveer' (16 oktober 2023, ngf.nl).

Zomerse funwedstrijden

John Slagter, Wedstrijdcommissie

De Wedstrijdcommissie, vaak afgekort als Weco (en niet *Wijko*, dat is een satésausfabrikant), is verantwoordelijk voor de totstandkoming van het jaarprogramma van clubwedstrijden (wedstrijdkalender), het geven van informatie hierover en het realiseren van dit programma. Een serieuze zaak en op de wedstrijdkalender staan ook heel serieuze aangelegenheden, zoals de clubkampioenschappen in al hun verschijningsvormen, maar ook van die wedstrijden waarvan je denkt: 'Waar gaat dit nou helemaal over?', de *funwedstrijden*. En dat is waar ze over gaan: *fun*. Meedoen met andere leden aan wedstrijden waarbij het vooral draait om de gezelligheid, samen plezier beleven aan de verrassende spelvorm en het kennismaken met medeleden. Al die gezelligheid betekent natuurlijk niet dat we de golfregels maar laten varen, want het blijft een wedstrijd en er moet natuurlijk wel een eerlijke winnaar uit de bus komen. Van dat samen volgens de regels spelen, steek je trouwens vaak nog wat op ook.

De Weco organiseert deze wedstrijden al zo lang als de

Door: Bert O. Nics

vereniging bestaat en om ervoor te waken dat we in een sleur belanden, hanteert de Weco veel verschillende spelvormen. De ideeën komen overal vandaan. Er zijn echte blijvertjes zoals de *Cross Country*, *Texas in Drenthe* en *Bartjes Beste Bal*, maar af en toe wordt een formule een beetje sleets en introduceren we een nieuw idee. Die ideeën komen soms uit eigen keuken, zoals *You never walk alone* en soms spelen we leentjebuur bij andere verenigingen. Zo hebben de *Zessen van Zeijen* ooit het licht gezien als de *Banyan Sixes* in het verre Thailand. U ziet, geen moeite is ons te veel. Omdat we zoveel verschillende wedstrijden in ons arsenaal hebben, kunnen we ze niet allemaal iedere zomer op de wedstrijdkalender kwijt. We rouleren sommige daarom in een tweejarige cyclus.

Dat we dit allemaal niet voor niets doen, blijkt uit de enorme belangstelling van de leden. Het is eigenlijk iedere keer volle bak en dat sluit precies aan bij het doel dat wij ons gesteld hebben: zoveel mogelijk leden zoveel mogelijk plezier laten beleven door mee te doen aan leuke wedstrijden.

World Military Golf Championship in Zimbabwe

Jeroen Bosman

Een onvergetelijke ervaring op het 15e World Military Golf Championship in Zimbabwe

In juni van dit jaar had een van onze clubleden, Ingeborg van den Broek, het voorrecht om deel te nemen aan een bijzonder evenement. Dit was het 15th World Military Golf Championship, gehouden van 16 tot en met 23 juni in Zimbabwe. Het toernooi, georganiseerd door het International Military Sports Council en gehost door de Zimbabwe Defense Force, bracht ongeveer 180 golfers uit 13 verschillende landen samen op het schitterende Elephant Hills Golf Resort, vlak bij de wereldberoemde Victoria Falls.

Maar hoe komt Ingeborg, die velen van ons kennen, terecht op zo'n internationaal militair golftoernooi? Naast haar werk in het UMCG is Ingeborg ook reserveofficier bij de Koninklijke Marine. Tijdens een van haar toernooien kwam het gesprek op het golftoernooi in Zimbabwe en al snel werd duidelijk dat Ingeborg met haar golfhandicap en militaire achtergrond een uitstekende kandidaat zou kunnen zijn voor het Nederlands damsteam. Toch moest ze nog door een selectieronde op Texel en na een succesvolle deelname verzekerde ze zich van een plek bij de Nederlandse delegatie.

De weg naar het toernooi verliep echter niet zonder uitdagingen. Halverwege juni, toen de reis naar Zimbabwe gepland stond, werden de vluchtplannen tijdens de reis gewijzigd. In plaats van via Namibië te vliegen, werd er via Johannesburg gevlogen. Dit bracht complicaties met zich mee. Terwijl het team in Zimbabwe aankwam, bleek hun bagage en golfuitrusting nog onderweg te zijn. Hierdoor moesten Ingeborg en haar teamgenoten op de eerste dag, tijdens de voorspeelronde, zonder hun eigen clubs spelen. Hoewel het 'slechts' een voorspeeldag was, was dat toch een flinke tegenvaller. Met geleende spullen wisten ze de dag te volbrengen en gelukkig arriveerde hun eigen bagage en uitrusting aan het einde van de dag. Dit

betekende dat de volgende dag, bij de start van het toernooi, men weer met de vertrouwde clubs aan de slag kon.

De ervaring in de baan was op zijn zachtst gezegd uniek. Het Elephant Hills Golf Resort biedt een omgeving die veel verder gaat dan het gebruikelijke groen van een gemiddelde golfbaan. Ingeborg beschrijft hoe open langs de baan liepen terwijl ze afsloeg en hoe ze poep en pootafdrukken van nijlpaarden tegenkwam. Een ervaring die natuurlijk niet te vergelijken is met de reeën en konijnen die we hier wellicht in Drenthe tegenkomen. Ze lacht als ze vertelt over de driving range, waar mensen zonder enige bescherming ballen verzamelden. 'Het was bijna onmogelijk om te slaan, je bent zo bang dat je iemand raakt!' Ook de nabijheid van de Victoria Falls voegde een extra dimensie toe aan de ervaring. Vanuit het hotel kon je de nevel van de watervallen zien. Verder was het bijzonder dat er tijdens het toernooi maar liefst drie hole-in-ones op drie verschillende holes geslagen werden.

Tijdens ons gesprek vroeg ik Ingeborg naar haar meest memorabele moment tijdens deze trip. Het werd mij direct duidelijk dat deze ervaring veel meer voor haar betekende dan alleen maar een sportief avontuur. Ze vertelde me dat ze na afloop van het toernooi erg emotioneel werd, overmand door een enorm gevoel van trots. Dit gevoel kwam voort uit een persoonlijke gebeurtenis. In 2019 kreeg Ingeborg een ernstig ongeluk tijdens het kitesurfen. Ze landde hard op de grond, waarbij haar linkerknie ernstig beschadigd raakte. Voor iemand met haar sportieve achtergrond was dit een zware klap. Wat volgde was een lange en zware revalidatie, waarbij het onzeker was of ze weer helemaal zou herstellen en op

niveau zou kunnen sporten. Hoewel ze inmiddels grotendeels hersteld is, gaat ze nog steeds wekelijks naar de fysiotherapeut. De reis naar Zimbabwe en deelname aan het toernooi betekenden dan ook veel meer dan alleen een sportieve uitdaging. 'Vier dagen spelen op dit niveau, met alle uitdagingen van de reis, een vreemd land, een ander klimaat en de typische uitdagingen die horen bij zo'n trip, maken het fysiek en mentaal een enorme uitdaging. Maar het was het allemaal waard,' zegt ze met een glinstering in haar ogen.

Het Nederlandse damesteam deed het overigens uitstekend in het toernooi. Na drie dagen stonden ze op de tweede plaats. Hoewel haar team uiteindelijk na een mindere laatste dag als vierde eindigde, blijft het natuurlijk een geweldige prestatie en toen ik Ingeborg vroeg of ze volgend jaar weer zou meedoen als dat mogelijk is, aarzelde ze geen moment. 'Ja, absoluut!'

Ingeborgs deelname aan het World Military Golf Championship is een geweldig voorbeeld van hoe sport mensen kan verbinden en hoe het persoonlijke groei kan stimuleren. Dankzij de ondersteuning van Defensie en het International Military Sports Council kreeg zij de kans om

haar passie voor golf te combineren met haar militaire achtergrond. De slogan van het International Military Sports Council, 'Friendship Through Sport!' en hun missie om wederzijds respect, solidariteit en vrede te bevorderen, zijn meer dan ooit relevant. Ingeborgs verhaal laat zien hoe deze waarden niet alleen in de baan, maar ook in het leven van alledag kunnen worden gerealiseerd. Wij zijn trots dat zij een van onze leden is en kijken uit naar haar toekomstige avonturen, zowel op de golfbaan als daarbuiten.

Clubavond 2024: veel deelnemers, veel zon, veel blije gezichten

Hans Vooges

Op 28 augustus is het seizoen van de clubavonden feestelijk afgesloten met een foursome wedstrijd. Na afloop van de wedstrijd werden de toppers tijdens de prijsuitreiking naar voren gehaald: Alex de Vries, Carl Damen en Hedzer Straat bezette het podium voor de heren. Bij de dames waren dat Ria Woldring, Beppy Lobeek en Irma ter Veld. Een speciale vermelding was er voor Harm Knol-Bruins, die alle zestien avonden deelgenomen heeft. Daarnaast waren er attenties voor de meeste birdies, longest en nearies.

Seizoens top 3:

Heren: 1 Alex de Vries, 2 Carl Damen, 3 Hedzer Straat
Dames: 1 Ria Woldring, 2 Beppy Lobeek, 3 Irma ter Veld

Gedurende zestien avonden verwelkomden we in totaal meer dan 150 leden. Niet alleen vaste gezichten, maar ook nieuwe leden wisten hun weg te vinden naar de Rode of Witte lus, maakten nieuwe vrienden en raakten vertrouwd met het verenigingsleven. Traditioneel konden de deelnemers de avond afsluiten met een daghap of borrelplank. En met zestien zonnige woensdagavonden was dat elke keer weer genieten.

De hosts, Gien, Tineke, de Ria's, Eric, Rolf, Martin en Jan hebben de avonden strak geregisseerd, waarbij ook last minute afzeggingen of aanmeldingen soepel verwerkt konden worden met blije gezichten als gevolg.

Zoals ik vorig jaar ook schreef:

Dank aan alle deelnemers dit seizoen, dank aan de horeca voor de prima verzorging en wij hopen dat je als lezer enthousiast geraakt bent en komend seizoen eens een kijkje komt nemen en besmet raakt met het clubavondvirus.

Namens alle hosts, Hans Vooges

Avonturen van een ballenraper

Koen Hazekamp

Versterkingen op de driving range: de buggywasser en een nieuwe evenementenkar

In de vorige ZeijdeLinks heb ik het al benoemd: 'Als je maar vaak genoeg op de driving range staat, dan heb je het vast wel gemerkt: dit voorjaar zag je meer dan eens andere gezichten op de ballenraper dan je gewend bent.' Dat waren vaak de pro's en ander personeel van de DG&CC, maar ook al de nieuwe collega's die geleidelijk aan instromen. In ZeijdeLinks 2024-2 maakten we al kennis met twee medewerkers uit die laatste categorie. Ballenrapers Kian en Matthijs draaien sinds enkele maanden hun rondjes op de driving range en over niet al te lange tijd versterkt Pippa hen. Voor deze ZeijdeLinks sprak ik al met haar.

Pippa: Wassen en rapen

Pippa Cornelis (15) is sinds mei dit jaar werkzaam op de golfbaan. Momenteel werkt de vwo-studente voornamelijk nog als buggywasser, maar op termijn zul je haar ook op de ballenraper gaan tegenkomen. Pippa werd ooit door haar ouders meegenomen naar de golfbaan, deed mee aan jeugdlessen in Glimmen en slaat met haar vader Hedwin nog steeds af en toe een balletje. Tot voor kort deed ze dat nog met de juniorclubs uit haar vroege jeugd, maar nu heeft ze clubs op de juiste lengte in haar tas. En dat zorgt vooral voor een leuke vergelijking in haar resultaten!

Een tijdje terug hoorde Pippa via Martin over de mogelijkheid om bij de golfbaan aan de slag te gaan en die

deal was snel beklonken. Vooral ook omdat Pippa een heel warm gevoel heeft bij de golfbaan. Ze wordt nu al met regelmaat door nieuwsgierige golfers aangesproken met: 'Ben jij dan de dochter van Hedwin? Ik ken je nog van toen je *zo* was.'

Momenteel omvat haar taak dus het zorgvuldig wassen van alle Handicarts en buggy's - en daar is Pippa ondertussen al aardig bedreven in geraakt. Weinig mensen zullen positief spreken over de kletsnatte lente van dit jaar, maar voor Pippa zorgde het voor een waardevolle vuurdoop. En dat ze dan vies wordt, nee, dat is voor haar ook echt geen punt.

Als ik vraag wat het meest opmerkelijke is wat ze heeft meegemaakt, komt onze nieuwste collega met een opmerkelijk maar heel herkenbaar antwoord: 'De eerste keer dat ik een bal tegen het dak van de range hoorde slaan. Zo plots: *boem*. Ja, dat zorgde bij mij wel voor veel hilariteit!'

Rangeballen inbegrepen

Een van de minder zichtbare taken van de ballenraper - zeker voor clubleden - is waarschijnlijk wat wij doorgaans het 'klaarzetten van kratten' noemen. Bij evenementen of clinics zijn vaak grote hoeveelheden rangeballen nodig.

Om in die vraag te voorzien werden er vaak oude kratten met ballen gevuld en klaargezet.

Maar het kratten vullen behoort nu tot het verleden. Titus, die ook al medeverantwoordelijk was voor de prachtige brug op Wit 6, heeft voor de ballenrapers een kar tot bakwagen omgebouwd. En zeg nou zelf, hoe praktisch en esthetisch verantwoord is deze wagen wel niet geworden?!?!'

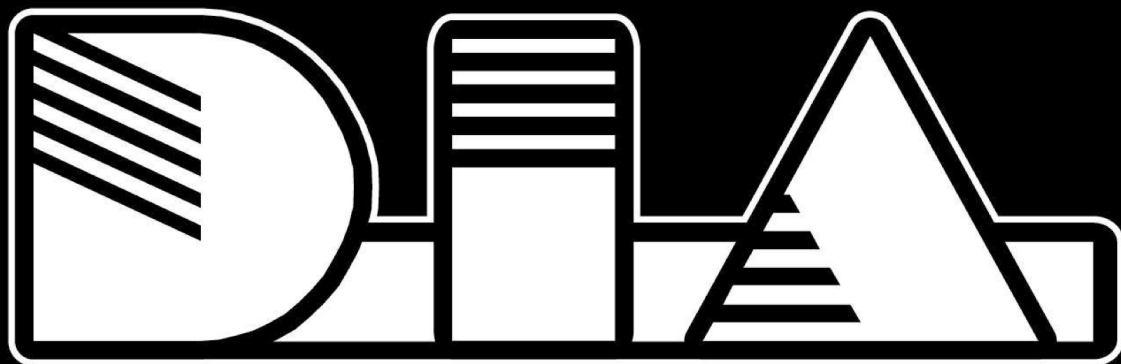
Le Vigneron-Derk Bleker
Wijnkoper

Levigneron.nl

0% ALCOHOL,
100% SPORT PLEZIER
VERKRIJGBAAR IN HET CLUBHUIS

Met trots voor u gebrouwen.
Geen 18, geen alcohol.

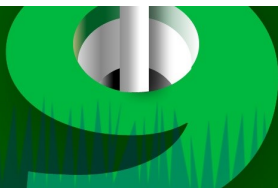
LICHT, GELUID & BEELD

Verkoop - Verhuur - Installatie

Australiëweg 8 - 9407 TE Assen
Tel. 0592 - 342098

**Samen maken we er
iets moois van!**

www.dialgb.nl

holes met...

Joke van der Ven

Als gastvrouw van misschien wel de oudste herberg van Nederland, de Gouden Karper in Winsum, weet ze alles van dienstverlening. Het zit eenvoudigweg in haar DNA. 'Gedienstig', noemt ze het zelf. 'Als ik in het restaurant iemand hoor hoesten staat er binnen de kortste keren een glaasje water.'

Ze stuurt in het restaurant zo'n 25 medewerkers 'aan de voorkant', dus in het restaurant, aan, schrijft af en toe een factuurtje of maakt een offerte. Opgegroeid in een gezin met 29 pleegbroertjes en -zusjes kent ze het belang van delen, incasseren en samenwerken. En als vanzelf was haar eerste studiekeuze sociaal maatschappelijk werk bij de Hanzehogeschool 'want ik wilde het beter doen dan al die maatschappelijk werkers die bij ons over de vloer kwamen.' Daar haakte ze al snel op af, want 'een te hoog geitenwollensokken gehalte'. Daar kon ik echt niet tegen. Als bijbaantje tijdens haar volgende studie P&O, kwam ze via een klant van haar vader in de horeca terecht en daar is ze eigenlijk in blijven hangen. Maar: haar ondernemersdrift staat op springen!

Els wacht op Rood 1. Is goed voorbereid. Heeft zich via Google laten informeren wie die interviewster nou eigenlijk is en wat die gedaan heeft. Begint dus al gelijk met vragen stellen, terwijl die rollen natuurlijk omgekeerd moeten zijn. Het wordt daardoor een uitermate boeiend rondje met een vrouw die bulkt van de energie en de plannen, ook al houdt ze die nog voor zich. Ze slaat rustig maar ver af, zowel met de driver als met de houtjes. En bij het chippen en putten blijkt ze welhaast een pro. Tja, als je jarenlang bij Pitch & Putt Groningen hebt gewerkt en daar mensen hebt getraind, laat dat natuurlijk zijn sporen na. Inmiddels is haar handicap gedaald tot 19.1, speelt ze competitie en wil ze haar handicap terugbrengen tot ongeveer 15. 'Want in mijn werk en sport moet ik altijd een doel hebben.'

En in je leven?

Els, lang nadenkend en met de driver in de hand: 'Gewoon een gelukkig leven leiden, met de mensen om me heen.'

Ze zegt het zodanig dat ik vraag of ze het ook anders gezien heeft.

Els: 'Ik ben opgegroeid in een gezin met 29 pleegbroertjes en -zusjes. Mijn ouders dachten dat ze geen kinderen konden krijgen en vanuit hun kerkelijke achtergrond vonden ze dat ze dan kinderen die het moeilijk hadden wel konden helpen. Zo is het begonnen, soms alleen in de vakanties, maar als snel daarna het hele jaar door.'

Hoe vond je dat?

Els: 'Ik weet niet beter. Mijn ouders kregen onverwachts een zoon, twee jaar later kwam ik en al die pleegkinderen bleven gewoon maar komen.'

Met hoeveel tegelijk waren jullie dan?

Els: 'Meestal tussen de zes en acht. Mijn vader werkte overdag en mijn moeder zorgde voor het eten, het huis en zo. En wij moesten natuurlijk allemaal meehelpen. Iedereen had een taak. Ik moest vaak strijken. Voor elk stuk gestreken wasgoed kreeg ik tien cent. En ik maar hopen op veel zak- en theedoeken, dan was je gauw klaar. Die overhemden van m'n vader waren veel lastiger. Naast het huis hadden we een grote moestuin en ook daar hielpen we allemaal mee, net als bij de afwas, de een doet de vaat, de ander droogt een derde ruimt op.'

Hoe lang bleven die kinderen gemiddeld bij jullie?

Els: 'Dat verschilt heel erg. Soms weken, soms maanden, soms jaren. Maar weet je, het zijn bijna allemaal kinderen vanuit gezinnen met een sociaal maatschappelijk zwakke achtergrond. Gewelddadige ouders, verslavingen, noem maar op. Er zijn veel kinderen die het niet goed hebben en die je kunt helpen. Ik heb dus ook al vrij vroeg besloten dat ik nooit kinderen wil. Er zijn er zoveel voor wie je iets kunt doen. Mijn vader hield ook zo van die kinderen. Soms kwamen ze bij ons en hadden ze geen kleren om het lijf. Verschrikkelijk vond-ie dat. Eén keer hebben we het moeilijk gehad. We hadden twee kinderen in huis waarvan de moeder was doodgeschoten. Die kinderen hebben dus langs het bed met hun doodgeschoten moeder moeten

lopen. Verschrikkelijk. De vader beweerde dat een oom het had gedaan en andersom en vervolgens kwam er een groot artikel in de Panorama. Daarop kwam die vader met een heel groot spandoek bij ons voor het raam met de tekst: Ik wil mijn kinderen terug! Toen moesten we de gordijnen dichtdoen en knepen we hem wel even. Het frustrerende is dat die vader nooit veroordeeld is, de oom wel. Maar je begrijpt, we hadden allemaal sterk getraumatiseerde kinderen in huis. Er was er ook een keer een die voor de spiegel stond, naar zichzelf keek en zei: 'Wat ben ik toch mooi, he!'

Heb je nog contact met die kinderen?

Els: 'Met één jongen die nu in Thailand werkt en daar een goed lopend ICT-bedrijf heeft. Verder eigenlijk niet. Mijn moeder heeft nog contact met een pleegzus in Drachten. Toen wij die kinderen in huis hadden mocht je nog niet tegen ze zeggen: 'Ik houd van je.' Je moest toch op een soort afstand blijven, want ja, ze kunnen ook zo weer weggaan. Maar we hielden allemaal van ze en gelukkig mogen pleegouders tegenwoordig hun genegenheid tonen.'

Terug naar jezelf, je bent nu 50, werkt in de horeca, hoe lang wil je dat nog volhouden?

Els: 'Dat weet ik nog niet, maar op dit moment heb ik het hartstikke goed naar mijn zin. In de jaren dat ik in Groningen werkte, bij Huize de Beurs, Pitch & Putt of Het Scandinavisch dorp woonde ik in Groningen. Maar ik kreeg daar zoveel parkeerboetes dat ik maar een huisje heb gekocht ik Bedum en dat vind ik heerlijk, want in tien

minuten ben ik in de stad.'

Je woont er alleen?'

Els: 'Op dit moment ben ik single. Toen ik nog wat meer in het kroegwezen werkte en ook in mijn studententijd had ik de ene relatie na de andere. Totdat ik bedacht dat het toch maar eens serieus moest worden. Toen was het ineens over. Dus nu happy single, ja.'

Als ik jou zo hoor vertellen herken ik in jou de spirit en drive van een ondernemer...

Els: 'Ik heb wel passie voor mijn werk, ja.'

Ondernemen is ook passie...

Els: 'Oh, zo heb ik dat nog nooit gezien... Een klant van mijn vader had eens de studentenliftcentrale bedacht, waarbij vrachtwagens studenten meenamen. Werkte prima. Dat zou ik van hem overnemen. Maar toen kwam er een nieuwe wet die het vrachtwagenchauffeurs verbood om mensen mee te nemen. En in de tijd dat ik bij Pitch & Putt werkte ben ik op het grasveld ernaast een eigen bedrijf begonnen: Bumpervoetbal. Dan trokken de voetballers een soort stootkussen met een diameter van één meter om zich heen en liepen zo te voetballen, terwijl ze natuurlijk tegen elkaar op bumpden. Maar ja, dat was Chinees spul, dus zo kapot. Toen heb ik footdarts bedacht, een dartboard met klittenband van 9 x 7 meter waar ze onder het genot van bier en bitterballen een klittenbandbal tegenaan konden schoppen. Ook hilarisch.'

En nu?

Els: 'Ik ben al veel aan het onderzoeken. Je gaat het horen!'

Welk plan het ook wordt, mensen, dienstbaarheid en een sociale context zullen de kern vormen. Die componenten kenmerken Els. Een energieke vrouw met het hart op de juiste plaats en een scherp oog voor wat de ander nodig heeft. Vanaf het moment dat ze het weet, gaat ze ervoor.

Wordt spannend Els!

Els: 'Vind ik ook! Je bent de eerste die het hoort.'
Daar hou ik je aan!

Le Vigneron-Derk Bleker
Wijnkoper
Levigneron.nl

Ik was weggestuurd om even langs te gaan bij de supermarkt voor een leverworst, peterselie, gepofte rijst en 'n verse knolraap?! De dwaaltocht langs alle schappen vroeg zoveel van me dat ik meende de inspanning te kunnen compenseren door een kort bezoekje aan de thuishaven van onze vereniging: het clubhuis. Naast mijn vertrouwde plaats aan de bar zaten rond een tafel een aantal mensen die ik al gauw herkende als ouders met kinderen op golfles.

Ze waren het er allemaal over eens dat kinderen aan sport moesten doen en zo, maar al gauw ontwikkelde het gesprek zich in de richting van 'hoe het kroost gemotiveerd te houden'. Dat viel met al die verleidingen als schermtijd, de laatste trends volgen en al die sociale contacten voor den drommel nog niet mee.

'Ja dat is best wel een probleem maar ik heb er iets op gevonden. Ik heb mijn Berendje vorige week een nieuwe tas gegeven' zei een ouder. 'Onze Bianca en ik gaan volgende week op die nieuwe baan spelen. Kost wat maar heb je ook wat' hoorde ik een ander zeggen. 'Ik heb mijn zoontje net een nieuwe set gekocht. Niet zomaar wat, maar echt 'n merk' zei weer een ander. 'Onze kleine Lizzytje en ik gaan over 'n paar weken een golftripje maken. Gewoon er even lekker uit. Stimuleert ook, zou ik denken' was de volgende -overtreffende- bijdrage.

Na een ongemakkelijke stilte vroeg iemand: 'En Hendrik, heb jij ook een manier om jouw Teuntje bij de les te houden?' De vraag werd gesteld aan een man die met zichtbare verbazing het gesprek had gevolgd.

'Ik vertelde mijn Teun als peuter al steeds hetzelfde sprookje' zei Hendrik. 'Zoals alle sprookjes is het een prima boodschap in een spannend verhaal. Ik vertel het nog steeds en meer motivatie heeft mijn Teun niet nodig.' 'VERTEL' was het dringend verzoek van de tafel. 'Hebben jullie even?' vroeg Hendrik en na het 'Ja!' van alle kanten begon hij te vertellen.

'Er was eens een Koning in een ver land. De Koning heette Pàksoï de achtste (echt waar) en woonde in een paleis met zijn vrouw, de Koningin. Samen hadden ze een dochter in de huwbare leeftijd die Pétrsély (ik verzin het niet) heette. Pétrsély was erg verwend. Als ze iets wilde

hebben en het niet kreeg, een ander paard of schoenen volgens de laatste mode bijvoorbeeld, kon ze stampvoeten en het hele paleis op stelten zetten. Pàksoï de achtste en de Koningin zaten er behoorlijk mee in hun maag. Wat moeten we nu met onze Pétrsély aan, vroegen zij zich af. Ze dachten dagenlang na en op een gegeven moment riep de koning: 'Eureka' en had hij een idee. 'We zoeken voor haar een man die voor geen kleintje vervaard is. Een kerel met een VOC-mentaliteit.' zei de Koning.

'Hoe vinden we zo'n dappere man?' vroeg de Koningin. 'Ik weet wel iets' zei de Koning: 'We schrijven een golfwedstrijd uit. Onze eigen koninklijke golfbaan is knap moeilijk. Ik ben nog nooit met een score onder de honderddertig thuisgekomen en iemand die met al die hindernissen weet om te gaan, weet ook wel raad met onze dochter.'

Aldus geschiedde. In elke stad en dorp werden plakkatens opgehangen en algauw kwamen uit alle uithoeken van het rijk de golfspelers aangesnel. Allemaal konden ze heel goed golf spelen en er waren zelfs een paar kampioenen bij. Ze wilden allemaal wel met de verwende, maar ook mooie, prinses trouwen. Ze dachten dat ze dat prinsessenvarkentje wel even zouden wassen. Op het laatste moment meldde zich ook nog Adelbert aan. Adelbert kon helemaal niet golfen maar was al jaren verliefd op Pétrsély.

Op een mooie dag, nadat alle spelers aan de koninklijke familie waren voorgesteld, opende de Koning vanaf de eerste tee met zijn slag (het bos in) de wedstrijd. De prinses zat ondertussen flink in de zenuwen want er waren jongens bij die ze totaal niet zag zitten. Ze zei dat ook tegen de Koning maar die zei dat, omdat ze zo'n lastpost was, ze anders helemaal niet aan de man zou komen.

Na de eerste hole stond de helft al op een hopelooze achterstand, waaronder Adelbert die drie ballen het water in had geslagen en vier ballen niet terug kon vinden. De tweede hole dunde het gezelschap verder uit. Kortom, na zes holes waren er nog elf spelers over, waaronder Adelbert die van geen ophouden wilde weten. De gemene hole negen eiste nog eens vier spelers. Adelbert werd meevoelend gevraagd om ermee op te houden en zich verdere ellende te besparen. Hij stond inmiddels op

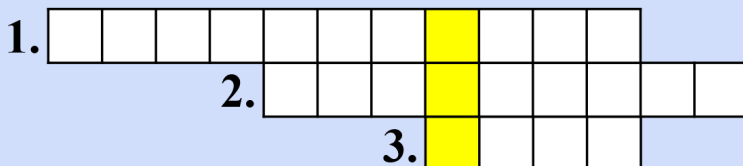
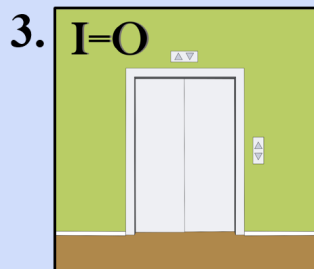
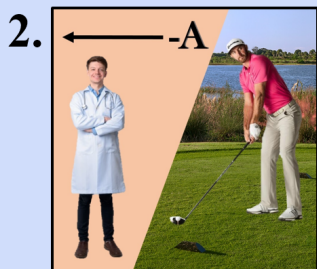
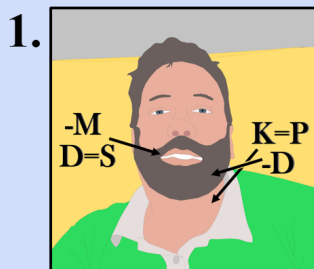
driehonderdzesveertig slagen. Manmoedig begon hij aan de tiende hole. Hole veertien was een draak en deed nog eens drie spelers in het stof bijten. Adelbert begon tegen alle wetten in aan hole vijftien. Na vijftien, zestien en zeventien stonden er nog twee spelers op de tee van achttien, de kampioen met negenenzeventig slagen en Adelbert die de grens van zevenhonderdvijftig slagen gepasseerd was. De uitkomst stond vast en de zelfingenomen kampioen dacht al aan zijn eerste

huwelijksnacht met de prinses maar had buiten het oordeel van de koning gerekend. 'Iemand die zo vastberaden, moedig en onverschrokken alle hindernissen en tegenslagen het hoofd biedt, verdient de hand van mijn dochter' sprak de koning. Pétrsély was blij, Adelbert was blij, het volk ook. En zij leefden nog lang, best wel gelukkig en kregen nog een stuk of wat kinderen, maar dat is verder niet belangrijk... Einde.' sloot Hendrik zijn sprookje af.

Het is nog lang geen kerst, maar dat weerhoudt Dr. Putter er niet van om alvast de hersenen te laten kraken! Of je nu een doorgewinterde puzzelaar bent of gewoon zin hebt in een leuke uitdaging, een Dr. Putter-puzzel is in elk geval geen straf. We hebben drie golfpuzzels voor jullie klaargezet. Perfect voor een ontspannen momentje thuis of na een golfronde met een drankje in het clubhuis. Soms lijkt een oplossing misschien hoog gegrepen, of kom je er niet helemaal uit, maar laat je dan niet ontmoedigen en zet door!

Bekijk de afbeelding goed en zoek naar hints in de vorm van letters en symbolen. Combineer deze elementen logisch en laat de verticale, gele balk je naar het antwoord leiden. De oplossing vind je achter in deze ZeijdeLinks.

Dr. Putter

In het zonnetje!

Joke van der Ven

Ze zijn de gastheren en gastvrouw van onze baan. Rijden er door weer en wind. Vinden clubs en brengen ze terug bij dankbare eigenaren. Verrichten ook het ondankbare werk van het legen van prullenbakken en het oprapen van afgebroken tees en soms zelfs peuken. Fungeren als smeermiddel waar het vastloopt of als intermediair waar gemoederen oplopen. Zijn getraind in AED en weten te handelen bij een calamiteit. Kennen hun gasten, weten wat er van hen wordt verwacht en genieten van hun werk. Zo blijkt al snel. Het zijn natuurlijk onze marshals. En omdat ze zo belangrijk zijn voor onze club en onze baan zetten we ze graag een keer in het zonnetje, tenslotte zijn ze ook gezichts- en sfeerbepalend. We hebben op dit moment maar liefst twaalf marshals, elf mannen en één vrouw, onze Paulien, over wie u al eerder in de ZeijdeLinks hebt kunnen lezen.

Bijzondere ervaringen

In het clubhuis komen er acht marshals bij elkaar, de overige vier zijn op vakantie of om andere redenen verhinderd. Ze vertellen stuk voor stuk hun meest bijzondere ervaring als marshal. Achter hun naam staat steeds een getal. Dat is het aantal jaren dat ze marshal zijn. Duidelijk is ook dat de gastheren en gastvrouw het prima naar hun zin hebben, want niemand piekert er ook maar over om te stoppen, integendeel.

René Boer (1,5 jr): 'Ik herinner me een winderige dag. Een externe gast had net een nieuwe PING-paraplu gekocht in de golfshop. Daar sloeg de wind onder en hup de nieuwe paraplu in de vijver. Ze keken me aan met de vraag: 'Kunt u daar iets mee?' René: 'Ik ben naar de werkplaats van de greenkeepers gereden, heb daar een touw meegenomen en een stuk ijzerdraad. Dat heb ik in een haakvorm gebogen en zo achter de baleinen van de paraplu gehaakt. Die mensen waren dolgelukkig dat ze hun fonkelnieuwe dure PING-paraplu weer terug hadden.'

Bart van Oort (3 jr): 'Een golfer was tamelijk in paniek. Zijn putter kwijt. Ik vroeg hem of het soms een Titleist was. Hij knikte heftig. Ik snel naar Rood 5 gereden en ja hoor. Putter terug. Man dolgelukkig.'

Eesge Jongstra (5 jr): 'Er was een groep aan het golfen. De bedoeling was dat ze met flights van drie zouden lopen, maar er zat er een tussen met vier. Ik heb ze uitgelegd dat je met drie flightgenoten een lus in twee uur kan lopen, want dat was wel de bedoeling. Geen punt, aldus een van

V.l.n.r.: Paulien Zonneveld, Lex Bultstra, Eesge Jongstra, Jacques Waindrich, Bart van Oort (zittend), Robert Engbers, Gerard de Roo, René Boer
Niet op de foto: Gerrit van de Werken, John Kok, Tjaart Wiersum en Frans Hendriks

de heren, dat halen we. Na twee uur en een kwartier moesten ze nog aan de achtste hole beginnen, dus ik naar ze toe. Stapt diezelfde man op me af en zegt: 'Wat denk je wel! Ik ben voorzitter van Club X, wij lopen gewoon door.'

Fjoe! En wat doe je dan, Eesge?

Eesge: 'Niks, we gaan nooit met gastspelers in discussie.'

En wat denk je dan?

Eesge: 'Driemaal raden!'

Lex Bultstra (>10 jr): 'Op het pad achter de driving range reden eens een paar fietsers. Ze gingen naar Veenhuizen. Ik vroeg ze of ze daar moesten blijven... Het was warm, ik had een ton koud water in de kar en vroeg of ze wat wilden drinken. Zeker! Vroeg de man die daar allemaal ballen zag liggen: 'Heeft er hier nooit iemand een bal tegen zijn hoofd gekregen?' 'Jawel', zei ik, 'maar die kan het niet meer navertellen...'

Jacques Waindrich (3 jr): 'Ik zat een keer een broodje te eten bij het clubhuis, toen de noodtelefoon ging. Ik ben onmiddellijk naar buiten gerend en heb gevraagd wat er was en waar ze waren. Het bleek dat ze de buggy niet meer in z'n achteruit konden krijgen. Tja, daar is dat nummer natuurlijk niet voor...'

Gerard de Roo (4,5 jr): 'Er zat een ouder echtpaar op het

bankje op hole 9 van de Par 3 op hun gemak een boterham te eten en wat te drinken. Ik vroeg hen hoe ze daar zo kwamen. 'Nou', zei de man, 'we wilden even uitrusten en hier stond een bankje.' Ik heb ze uitgelegd dat dit een golfbaan was en dat dat bankje daar eigenlijk niet stond voor vermoeide wandelaars. Dat begrepen ze. Ik heb ze wel gewoon laten zitten trouwens.'

fotosessie, meldde: 'In de coronatijd reed ik met de auto langs de green van Wit 3. Daar zag ik een familie op de green jeu de boules spelen! Ik ben uitgestapt en heb uitgelegd dat zo iets niet de bedoeling is op een golfbaan. Waarop ik de opmerking kreeg dat ze toch al gingen omdat ze niks konden met dat 'k...gras...'

En Frans Hendriks (3 jr) tenslotte: 'Een stel lodgegasten lopen al een tijd achter een wedstrijd die niet opschiet en

Paulien Zonneveld (1 jr):

'We checken altijd even de lijst met spelers op de verschillende lussen. Op de Witte lus liep een man die zich niet had ingeschreven. Ik wilde hem eigenlijk van de baan sturen, totdat hij zei dat hij meneer Wassenaar was (aandeelhouder van de baan). Ik voelde me wat gênant, maar later kwam hij naar me toe om juist een compliment te maken.'

Robert Engbers (3 jr): 'Onlangs stond er een groep van tien mensen voor de lodge. Of ik een foto van hen wilde maken. Dat wil ik natuurlijk wel. 'Wacht even', zei een van de leden en ging naar binnen om iets te halen. Het bleek een overlijdenskaart van iemand die altijd onderdeel van de groep was geweest. Die werd nu heel centraal voor de groep gehouden.'

Gerrit van de Werken (12 jr) meldde ons net voordat hij op vakantie ging: 'Hoogtepunt: de belofte dat er ooit een nieuwe marshalbuggy komt. Dieptepunt: mijn permanente vrees dat de marshalbuggy binnenkort uit elkaar valt.'

Tjaart Wiersum (6 jr), door spit geveld tijdens de

de tweede negen holes moeten nog. 'Jullie hebben een mooie baan, maar steeds moeten wachten is niet zo leuk,' verzuchten ze als ik hun vraag hoe het gaat. Als 'gastheer in de baan' kijk je dan wat je kunt doen om het je gasten naar de zin te kunnen maken. Ik zie in de baanplanning een vrij slot, een kwartiertje na hun formele doorkomst tijd, dus ik zeg tegen hen dat als ze willen die starttijd op de andere lus wel mochten gebruiken. Toen ik ze een uurtje later weer tegen kwam, waren ze helemaal happy! Dat maakt dit werk extra leuk.'

Voordat je toe kunt treden tot het gilde van de marshals heeft iedereen vooraf een takenlijst doorgenomen, dus wat er van je wordt verwacht. Ook rijdt je de eerste twee keer mee met een ervaren marshal. Pas daarna mag je 'los'. Een paar keer per jaar spelen ze met elkaar op een andere baan, inclusief diner. Ook worden ze uitgenodigd voor het eindejaarsfeest van de B.V. en krijgen ze elk een aantal vouchers voor zowel de Par 3 als de grote baan. Dat alles maakt dat de gildeleden zich gelukkig prijzen op onze baan.

Tevreden? Meer dan!

050-543555
www.thecountrygolfshop.nl
info@thecountrygolfshop.nl

The Country Golf Shop

Het is tijd voor

Beter Golf

Uit je dak?

Wilt u ook eens echt **culinair** uit uw dak gaan? Bij HANOS vindt u het grootste **assortiment** voor food professionals onder één dak. Food, non-food en heel veel vers.

Het belang van de klant staat voorop. Een **persoonlijke** benadering met een groot gevoel voor **service**, daar gaan wij voor.

Welkom in de wereld van HANOS!

HANOS
INTERNATIONALE HORECA GROOTHANDEL

Delicatessen • Dranken • Veel Vers • Wild • Non Food • Snacks • Food

HANOS Groningen - Bornholmstraat 56 - 9723 AZ Groningen - Tel. (050) 597 36 00

www.hanos.nl

VOS = DESIGN

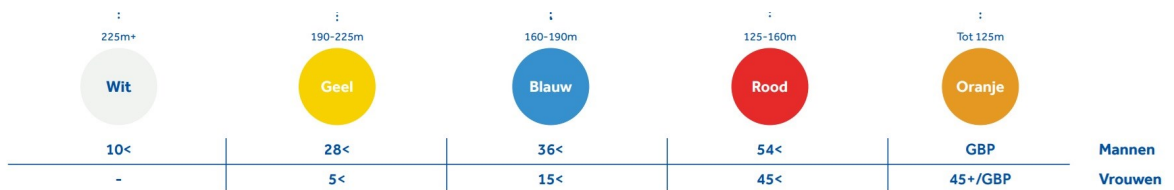
STORE / INTERIEUR STUDIO / ARCHITECTUUR **VOS.DESIGN**

Laan Corpus den Hoorn 100, Groningen, T 050 - 5244 244, www.vos.design

Nieuwe ontwikkelingen in competitie 2025 door NGF

Agatha Dooper

Op 19 juli heeft de NGF een informatiebijeenkomst gehouden met als onderwerp NGF Competitie 2025.

Terugblik voorjaarscompetitie 2024

Men is gestart met een terugblik op de veranderingen in de voorjaarscompetitie 2024.

1. Het toelaten van professionals om deel te nemen aan de Voorjaarscompetitie (positief ervaren, er hebben 101 pro's meegedaan).
2. Het samenvoegen van de Dames Dinsdag met de Dames 50+ afdeling (voordeel; meer gelijkheid in speelsterkte, waarmee toename speelplezier).
3. Start van een Heren 65+ competitie (149 teams hebben meegedaan).
4. Het creëren van capaciteit door het terugbrengen van een gedeelte van de 27 holes competities naar 18 holes (door samenvoegen Dames Dinsdag en Dames 50+ is het moeilijk met cijfers te verklaren of er een verschuiving is geweest. Bij de Heren zijn veel teams uit de 27 holes verdwenen door doorstroom naar 65+ competitie. Hierdoor is er minder baanbezetting geweest (ook op zondag), ondanks 30% toename in 36 holes competitie).
 - Bovenstaande veranderingen zijn voortgekomen na een onderzoeksproces van twee jaar. Deze veranderingen zijn middels stemming door de clubs op de ALV van november 2022 aangenomen.
 - Graag benadrukken we dat deze bijeenkomst is bedoeld om de ervaringen van de afgelopen competitie te bespreken en op te halen. Grote wijzigingen zullen er in 2025 niet komen.

Wijzigingen in 2025

18 holes

Uit alle reacties over de 18-holes competitie kwamen twee zaken naar voren.

1. Het niet meer zelf kunnen samenstellen van de greensome paren, omdat deze in de 18-holes competitie automatisch gaat als gevolg van de single-opstelling.
 - Voor 2025 zal de mogelijkheid er komen om de greensome paren weer (grotendeels) naar keuze captain te laten zijn. Dit bepaalt ook de volgorde in de

singles. De playing handicap van een speler in de derde greensome mag echter niet lager zijn dan de vier playing handicaps van de spelers in de eerste en tweede greensome.

2. Voorkeur om te beginnen met de greensome en dan de singles te spelen.

- Dit zal voorsnog niet gebeuren. De vertraging voor de spelers na het splitsen van de greensomes kan oplopen tot 45 minuten. Dat vinden wij te groot.

Aanpassen afslagplaats

Kies je Tee-campagne: vanaf 2025 zal de hele Heren 65+ Afdeling van de blauwe tee spelen, indien aanwezig. Als de blauwe tee niet aanwezig is, dan wordt er van rood gespeeld.

Oplossing 'spookspelers'

Uitgangspunt: Competitie speel je in een team, invallen is een uitzondering.

- De spelersopgave gaat op dezelfde manier als gebruikelijk, een week voorafgaand worden per team 6 tot 8 basisspelers opgegeven.
- Een speler is echter pas onderdeel van het team als hij als basisspeler 1 keer heeft meegedaan in een poulewedstrijd.
- Een basisspeler kan dus pas vervangen worden als hij 1 keer heeft meegedaan.
- Invaller mag geen lagere handicap hebben dan de basisspeler die vervangen wordt.
- Bij de eerste competitiewedstrijd moet een invaller een gelijke of hogere exact handicap hebben dan alle basisspelers die spelen.

Dr. Putter

Oplossing:

1. mond, -m en d=s, wordt ons; keel wordt peel; baard -d wordt baar
2. arts omgekeerd en -a wordt str; afslag
3. lift, i=o, wordt loft

1. O N S P E E L B A A R

2. S T R A F S L A G

3. L O F T

Woon jij toekomstbestendig?

Denk vast na wat voor jou straks belangrijk is aan een woning.
Zet een eerste stap naar toekomstbestendig wonen.

Lees meer op Rabobank.nl/toekomstbestendig-wonen

de coöperatieve Rabobank

Duurzaam ondernemen zit in onze genen

Duurzaam ondernemen is bewust
kiezen. Respect voor de natuur.
Daarom laat de Drentsche Golf &
Country Club haar drukwerk
verzorgen door Zalsman Groningen.

CO₂ neutraal
=
standaard

“Zalsman, groen in al z'n
handel en wandel.”

zalsman
 groningen media

Osloweg 85, 9723 BK Groningen
T 050 313 66 22
www.zalsmangroningen.nl

